

РОЗПОДІЛ ЩІЛЬНОСТІ РЕЦЕПТОРІВ ДО ЛЕКТИНУ ВИКИ ПОСІВНОЇ В СТРУКТУРАХ РОТОВОЇ ЧАСТИНИ ГЛОТКИ ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОУТРОБНОГО ВВЕДЕННЯ АНТИГЕНА

Матвейшина Т.М., Носенко Т.В.

Науковий керівник: проф. Волошин М.А.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Мета роботи: встановити розподіл щільності SVA⁺-рецепторів в структурах ротової частини глотки щурів в нормі та після внутрішньоутробного введення антигену. Об'єкт дослідження – глотка 154 білих лабораторних щурів на 1, 3, 7, 14, 21, 45 та 90 добу життя. Тварини поділені на 4 групи: I – інтактні, II – тварини, яким на 18 добу внутрішньоутробного розвитку введено антиген в навколоплідні води, III – тварини, яким на 18 добу внутрішньоутробного розвитку введено антиген внутрішньо плідно, та IV – контроль. В якості антигену використано спліт-вакцину Ваксигрип інактивовану рідку. Виявлення вуглеводних залишків α -D-манози в цитоплазмі епітеліоцитів базального, шипуватого та поверхневого шарів, слизі, базальній мембрані та міжклітинній речовині підслизової основи слизової ротової частини глотки проводили з використанням лектину вики посівної за стандартною методикою. Гістологічну обробку матеріалу проводили стандартним методом.

На першу добу життя у тварин обох експериментальних груп цитоплазма епітеліоцитів шипуватого та поверхневого шарів та міжклітинна речовина підслизової основи світло-коричневого кольору, а цитоплазма епітеліоцитів базального шару та слиз менш інтенсивно забарвлені. У тварин інтактної групи спостерігається слабо – коричневе забарвлення. На 7 добу життя у антигенпремійованих тварин виявлена максимальна щільність вуглеводних залишків α -D-манози в відповідних структурах, що проявляється забарвленням в коричневий колір. З 14 по 45 добу життя виявлено зменшення залишків α -D-манози в структурах слизової ротової частини глотки. На 90 добу різниця між показниками тварин всіх груп майже нівелюються.

Внутрішньоутробне антигенне навантаження призводить до зменшення вмісту вуглеводних залишків α -D-манози у новонароджених з поступовим збільшенням до 7 добу життя в структурах слизової ротової частини глотки.

ДИНАМІКА ВМІСТУ HSP70-БІЛКІВ В ГОЛОВНОМУ МОЗКУ ЩУРІВ НА РІЗНІ СТРОКИ ЦЕРЕБРАЛЬНОЇ ІШЕМІЇ

Никитченко Ю.В., Дядько В.В.

Науковий керівник: д.біол.н., доц. Павлов С.В.

Запорізький державний медичний університет.

Кафедра клінічної лабораторної діагностики

Останнім часом, у сучасній літературі широко обговорюється захисна дія стрес-білку HSP70 при ішемічних пошкодженнях головного мозку на тлі активації процесів вільнорадикального окиснення. Деякими експериментальними дослідженнями була встановлена здатність HSP70 взаємодіяти з лігандною частиною мембрани та ініціювати фолдінг окисно модифікованих функціонально активних макромолекул. Однак, ці дані, на сьогодні, не систематизовані, експериментальні дослідження проводились переважно на моделях *in vitro*.

Таким чином, **метою нашого дослідження** було вивчення динамічних змін вмісту маркерних продуктів окисного пошкодження молекул у тканинах головного мозку з паралельним дослідженням концентрації HSP 70 – білків.

Проведеними біохімічними дослідженнями вмісту маркерних продуктів оксидативного стресу – нітротирозину (NTЗ) та 8-гідроксигуаніну (ОНГ) в тканинах головного мозку встановлено, що починаючи вже з 7 години церебральної ішемії, відбувалось накопичення NTЗ та ОНГ, максимум якого було зареєстровано на 7 добу експериментальних досліджень (підвищення NTЗ більш ніж на 87%, ОНГ – на 80%, відносно інтактної групи тварин). Паралельно з цим, відбувалась зміна характеру експресії HSP 70, що відображалось різноспрямованою динамікою концентрації HSP 70 білку на різні строки ішемії. Так, на 7 годину ішемії спостерігалось статистично вірогідне підвищення концентрації досліджуваного білку більш ніж на 28% стосовно інтактної групи тварин. У подальшому, починаючи з 1 доби ішемії, паралельно з накопиченням NTЗ та ОНГ, відбувалось суттєве зниження концентрації HSP 70: на 1 добу – на 40% відносно інтактної групи тварин, а на 7 добу досліджень вміст HSP 70 був нижче інтактної групи, більш ніж на 90%. Підвищення концентрації HSP 70-білків на 7 годину ішемії пов'язана, на нашу думку, з розвитком компенсаторної